

سنجهش و اعتباریابی نگرش به مساعدت اجتماعی و جایگاه آن در نظام مددکاری اجتماعی

دکتر محمد علی زکی
عضو هیأت علمی دانشگاه امام حسین (ع)

چکیده

یکی از حوزه های نظری و پژوهشی در جامعه شناسی مددکاری اجتماعی، سنجش و مشاهده رفتارهای مساعدت گونه و همچنین بررسی و مطالعه نقش عوامل حالت و موقعیت بر آنها می باشد. اگرچه مددکاری اجتماعی از بعد حرفه ای به حل مشکلات افراد توجه دارد، رفتار نوععدوستانه و مساعدت گونه بر چگونگی روابط اجتماعی بین افراد تکیه می نماید و این دو، مکمل یکدیگر می باشند. لازمه حل مشکلات افراد، علاوه بر اثربخشی تلاش مددکاری اجتماعی، وجود روحیه نوععدوستانه و مساعدت گونه در میان افراد می باشد. در این راستا محققان به سنجش نگرهای مربوط به رفتار مساعدتنی علاقه مند می باشند و مقاله حاضر به طور خاص بر آزمون و اعتباریابی مقیاس و نگرهای مربوط به مساعدت (HAS) تأکید خواهد داشت که از مقیاس معتبر نیکل (1998) در این خصوص استفاده خواهد شد. تحقیق از نوع پیمایش و نمونه آماری شامل دویست دانشجوی دختر و پسر می باشد. داده های تحقیق با استفاده از برنامه رایانه SPSS استخراج و کدبندی و طبقه بندی گردیده است. نتایج یافته های تحقیق با تحقیقات خارجی هماهنگی دارد و مقایسه نگرش مساعدت اجتماعی، با فرهنگ ایرانی سازگاری دارد.

کلید واژه ها: مددکاری اجتماعی، رفتار مساعدت گونه، مقیاس نگرش مساعدت، نیکل، تحقیق پیمایشی.

مقدمه مددکاری اجتماعی و مساعدت اجتماعی

همزمان با دگرگونی و تغییرات اجتماعی در سطوح متعدد صنعت، فرهنگ، اقتصاد، سیاست وغیره، نیازهای افراد جامعه نیز افزایش می‌یابد و انتظارات آحاد جامعه نیز دچارت‌تحول می‌گردد و این در حالی است که امکانات و مقدورات در سطح جامعه به اندازه مورد نیاز رشد نکرده است؛ بنابراین به طور طبیعی شکاف و فاصله زیادی در میان امکانات موجود و انتظارات و نیازهای افراد جامعه ایجاد می‌شود و به همین دلیل است که مددکاری اجتماعی حضور می‌یابد. مددکاری اجتماعی درجهٔ حل و بر طرف کردن مسائل و مشکلات به شیوه‌ای علمی، نقشی مهم و اساسی دارد. در دهه‌های معاصر، با توجه به گسترش و تنوع مشکلات ناشی از موقعیت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جوامع، از دانش مددکاری اجتماعی به عنوان یک هنر یا فن و یا دانش استفاده می‌گردد که به افراد برای حل مسائل و مشکلات شخصی، گروهی و اجتماعی آنها کمک و یاری می‌رساند. مددکاری اجتماعی عمده‌تاً بر کاهش مشکلات در روابط انسانی و شکوفا ساختن زندگی از طریق بهبود و اصلاح تعامل اجتماعی تأکید می‌نماید. تأکید عمدۀ مددکاری اجتماعی بر کمک و یاری رساندن به مردم برای بهبود و اصلاح عملکرد اجتماعی و توانایی شان برای تعامل و برقراری رابطه با دیگران است. بخش دیگری از موضوع تحقیق، به میزان تمايل و علائق افراد در خصوص یاری رساندن به یکدیگر اشاره دارد؛ افراد جامعه چه میزان علاقه‌مندند که در موقعیتهای ضروری و عادی زندگی اجتماعی به همنوعان خود کمک رسانند؟ این حوزه با عنوان رفتار مساعدت‌گونه مورد نظر جامعه‌شناسان می‌باشد که بیشتر بر چگونگی و ماهیت روابط اجتماعی و نقش آن در حل مشکلات فردی و اجتماعی نظرارت دارد. رفتار مساعدت‌گونه به عنوان فرایند مکمل مددکاری اجتماعی مدنظرمی باشد. اگر چه فرایند مددکاری اجتماعی، بر استفاده از کارشناسان اجتماعی برای حل مسائل افراد تأکید دارد،

رفتار مساعدت‌گونه، بر ماهیت و چگونگی روحیه همدلی، همیاری و روابط اجتماعی بین افراد در راستای حل مشکلات تکیه می‌کند.

تعريف مفاهیم: مددکاری اجتماعی و مساعدت اجتماعی

مددکاری اجتماعی به عنوان یک هنر، دانش و یک فن تلقی می‌شود که مردم را در جهت حل مشکلات فردی، خانوادگی و اجتماعی‌شان کمک می‌نماید تا در مواجهه با زندگی فردی، گروهی و اجتماعی، احساس رضایت و خشنودی نمایند (اسکیدمور و همکاران، ۲۰۰۰: ۸). رفاه اجتماعی، نظام سازمان یافته خدمات اجتماعی و نهادهای اجتماعی است که جهت یاری رساندن به افراد و گروه‌ها طراحی شده است تا افراد بتوانند ضوابط مورد رضایت و خشنودی از زندگی و سلامتی را کسب نمایند و روابط مقابله‌فردی و اجتماعی خودشان را با تمامی توانایی تقویت کنند. (همان، ۳). خدمات اجتماعی به کوشش‌های سازمان یافته‌ای اطلاق می‌شود که در جهت رفاه حال مردم به کار می‌آید و مددکاری اجتماعی، بعد حرفه‌ای این کوشش می‌باشد (ساروخانی، ۱۳۷۰: ۷۲۹). تأمین اجتماعی، تأمین و حمایت افراد در مقابل آفتها و آسیبهای غیرقابل پیش‌بینی، مانند بیماری، بیکاری، پیری، سوانح کار، صنعت و غیره، عواملی است که افراد و خانواده‌ها به تنها‌یابی در برابر آنها ناتوان هستند و به کمکهای اجتماعی نیاز دارند. این موضوع از طریق خدمات اجتماعی، بیمه‌ها، تدبیر حفاظتی، درمانی و خدمات رفاهی، تأمین و تضمین می‌شود. تأمین اجتماعی در برگیرنده خدمات اجتماعی و برنامه کمکهای اجتماعی خصوصی است که سهم عمده‌ای در نظام رفاه اجتماعی کشور ایفا می‌کند. (شیخی، ۱۳۷۳: ۱۰)

اهداف تحقیق

مدد کاری اجتماعی به بعد حرفه ای حل مشکلات افراد تکیه دارد؛ ولی رفتار مساعدت اجتماعی بر این اصل استوار است تا دریابد که افراد جامعه دارای چه روابط فردی و اجتماعی می باشند تا در موارد موردنیاز، توانایی کمک و یاری رساندن به یکدیگر را داشته باشند. نگرش افراد در حوزه مساعدت اجتماعی ونوع دوستی، بازگو کننده چگونگی روابط اجتماعی بین افراد جامعه است. با سنجش میزان نگرشاهی مساعدت گونه می توان زمینه حل مسائل افراد را شناسایی نمود و هدف عمله پژوهش حاضر بررسی و تعیین میزان نگرشاهی مساعدت گونه افراد جامعه است که خود زمینه اصلی حل مشکلات اجتماعی را فراهم می نماید و البته بعد حرفه ای حل مشکلات، به حوزه مدد کاری اجتماعی مربوط می باشد. در این راستا، اهداف فرعی دیگری مورد نظر تحقیق خواهد بود:

- ۱- آزمون و اعتباریابی مقیاس نگرشاهی مساعدتی؛
- ۲- بررسی میزان نگرشاهی مساعدتی جوانان (با تکیه بر گروه سنی دانشجویان)؛
- ۳- آزمون تفاوت میزان نگرشاهی مساعدتی میان دختران و پسران؛
- ۴- مقایسه یافته های موجود با تحقیقات پیشین.

مبانی نظری مساعدت اجتماعی

چگونه می شود که مردم به دیگران کمک می کنند؟ در حالی که آنها نتیجه اعمالشان را نمی بینند و کسانی را که یاری می دهند، به طور دقیق نمی شناسند. آنها مطمئن نیستند که امداد و کمک رسانی شان چه مدت طول خواهد کشید. برخی گزینشاهی عقلانی در عموم وضعیتها به گونه ای است که حکم می کند آدمی خطر

نکند. در «وضعیتهای مهم اجتماعی»^۱ به واسطه گذشت از منافع شخصی است که آدمی تمایل پیدا می کند که به دیگران یاری برساند؛ اگر چه در ظاهر احتمال دارد از سوی برخی مشکلات و از خود گذشتگیها متضرر هم شود، روحیه تعاون و همکاری تنها اساس تحلیل ساز و کار «یاری رساندن به دیگران»^۲ است.

تجزیه و تحلیل ساز و کار یاری رساندن به دیگران، یکی از عمدۀ دل مشغولیهای دانشمندان علوم اجتماعی است. انگیزه «نوعدوستی»^۳ را می توان این گونه مورد تحلیل قرار دارد: الف) برخی موقعیتها و وضعیتها و مشکلات در حیات اجتماعی وجود دارد که ایجاب می کند آدمی به فریاد دیگران برسد؛ ب) احتمالاً برخی افراد مایل هستند به فکر دیگران نیز باشند.

بنابراین در حوادث و وقایع اجتماعی مشابه، افراد به شکل‌های مختلفی نسبت به دیگران کمک می رسانند که این نکته اساس تحلیل «رفتار جامعه پسند»^۴ را بنیان می نهد: ۱) متعاقب وجود رفتار فرا اجتماعی است که میزان سودمندی فرد برای دیگران متفاوت خواهد بود؛ ۲) همچنین در آینده به واسطه وقوع برخی حوادث و پیشامدهاست که افراد می توانند رفتارهای فرا اجتماعی مطلوب خود را بروز دهند؛^۵ و از این طریق است که میزان کارایی افراد جهت کنشهای فرا اجتماعی افزایش می یابد (افراد از میزان کارایی بالایی برخوردار می باشند)؛^۶ ۳) افراد کنش فرا اجتماعی خود را برای دیگران نمایان می سازند (به نفع دیگران به صحته ها وارد می شوند) (برکرز، ۲۰۰۰).

گذشته از نقش موقعیتها و زمینه‌ها در چگونگی تحلیل ماهیت رفتار فرا اجتماعی، نوعدوستی و رفتار مساعدت کننده، محققان توجه خاص به تمایزات و تفاوت‌های فردی و اجتماعی نیز داشته‌اند. اینکه چه عواملی موجب تفاوت‌های فردی نوعدوستانه‌ای چون

1- Social Dilemmas

2- Helping

3- Altruism

4- Prosocial Behavior

5- Bekkers

همدلی، جهت گیریهای اجتماعی، ارزشها و هنجارهای اجتماعی درخصوص مساعدت نمودن به دیگران می‌شود، می‌توان گفت که عوامل اجتماعی، فرهنگی، تفاوت‌های شخصی، تنوع تأثیر عوامل جامعه‌پذیری و سایر عوامل موجب تفاوت‌های متعددی در رفتارهای فرااجتماعی، احساس نوعدوستی و رفتار مساعدت گونه نسبت به دیگران می‌شود.

بخشی از علت کنش افراد در رفتار فرااجتماعی نوعدوستی و رفتار مساعدتی، مربوط به ارزشها و هنجارهای جامعه می‌باشد. در جامعه‌شناسی کلاسیک، هنجارهای جامعه، بخشی از نظامهای هنجاری ماورای افراد تلقی می‌شود که در سطح گسترده‌ای، رفتار افراد را تحت تأثیر قرار می‌دهند و وابستگی به هنجارها و بروز آن در رفتار افراد نتیجه‌ای از فرایند جامعه‌پذیری محسوب می‌شود. در این فرایند است که مردم هنجارهای جامعه را درونی نموده و سیطره وجود نظام هنجاری، در رفتار افراد بروز داده می‌شود و بدین گونه می‌توان رفتارهای فرااجتماعی عمدۀ را مورد تحلیل قرار داد. هنجارهای جامعه تعیین کننده رفتارهای فرااجتماعی می‌باشد که موجب بروز پدیده «مسئولیت اجتماعی»، «نوع دوستی»، انصاف و مروت می‌گردد از نظر جامعه‌شناسی عوامل اجتماعی مختلف هم چون دین، جو خانواده، حمایت اجتماعی دوستان، نظام پاداش و معجزات در چگونگی فرایند درونی شدن هنجارها و ... نقش قابل توجه‌ای در رشد رفتار فرااجتماعی ایفا می‌کند (برکرز، ۲۰۰۰).

نظام فرهنگی، ارزشها، هنجارها و نگرشها بخش اساسی و تعیین کننده در رفتار فرااجتماعی، نوع دوستی و رفتار مساعدتی دارند. در مطالعه تمایلات و گرایش‌های رفتار فرااجتماعی و مساعدتی، نقش عوامل حالتی (موقعیتی هم چون نگرشها) قابل توجه است و علاقه غالب محققان در این راستا، سنجش و مشاهده رفتارهای خاص مساعدتی است.

در حال حاضر روان شناسان اجتماعی توجه خاصی به «شخصیت نوع دوستی و مساعدتی»^۱ دارند و اینکه در نهایت شخصیت مساعدتی موجب شکل گیری رفتار فرآجتماعی می‌شود (باتسون، ۱۹۹۱).^۲

در خصوص گرایش‌های مساعدتی می‌توان از ابزارهای خودگزارشی مختلفی که تهیه گردیده است، استفاده نمود. هدف عمده پژوهش حاضر بررسی و مطالعه نگرش‌های افراد در خصوص «رفتار مساعدتی»^۳ است و منظور از «نگرش‌های مساعدتی»^۴ مجموعه رفتارها، باورها و احساسات افراد برای کمک کردن به دیگران است (نیکل، ۱۹۹۸).^۵

سابقه و تاریخچه تحقیقات مساعدت اجتماعی

در زمینه سنجش میزان روحیه و رفتار مساعدت گونه و همیاری، ابزارهای مختلفی تاکنون طراحی شده است. از طریق نتیجه آزمونهایی که گزارش می‌شود، می‌توان میزان رفتار مساعدت گونه را اندازه گیری کرد. راشتون و همکاران^۶ با طراحی پرسشنامه‌ای به سنجش میزان رفتارهای مساعدت گونه پرداخته‌اند که به «مقیاس خودگزارشی نوع دوستی»^۷ (SRA) مشهور است. گویه‌های ابزار فوق به طور خاص، ابعاد و زمینه‌های فرهنگی رفتار نوع دوستی و مساعدت گونه افراد را مورد سنجش قرار می‌دهد. رومر و همکاران^۸ نیز به سنجش میزان رفتار مساعدت گونه پرداخته‌اند که در نهایت به طراحی و انجام «پرسشنامه جهتگیری مساعدت و همکاری»^۹ (HOQ) (۱۹۸۶) منتهی شد. آنها به اندازه گیری چهار بعد جهتگیری رفتار مساعدت گونه تأکید نموده‌اند:

1- Altruistic and Helping personality

2- Batson (1991)

3- Helping Behavior

4- Helping Attitudes

5 - Nickell(1998)

6- Rushton, Chrisjohn and Fekken (1981)

8- Romer, Gruder and Lizzadro (1986)

7- Self Report Altruism scale (SRA)

9- Helping Orientation Questionnaire

نوع دوستی^۱، روحیه گذشت^۲، روحیه بردباری^۳ و خودخواهی^۴. گری نیکل (1998)^۵ با هدف بسط ابزاری در خصوص سنجش ابعاد گوناگون باورها، احساسات و رفتارهای مرتبط با همیاری و همکاری و مساعدت نمودن، به طراحی و ساخت مقیاسی اقدام نموده است که به «مقیاس نگرشاهی مساعدت گونه»^۶ (HAS) مشهور می‌باشد. نیکل بر اساس چهار مطالعه به روان سنجی و ساخت و اعتباریابی مقیاس مورد نظر پرداخته است که در مجموع ۴۰۸ دانشجوی دختر و پسر در چهار مطالعه شرکت داشته‌اند. نیکل در مرحله نخست، پرسشنامه اولیه را با ۶۰ گویه بر روی ۱۲۸ دانشجو اجرا نمود (۵۴ پسر و ۷۴ دختر، یکی از داوطلبان وضعیت جنسیت خود را گزارش نداده است). با توجه به محاسبات آماری ۱۴ گویه حذف گردید و ۲۵ گویه بیشترین نمرات را کسب کرد و در نتیجه، ویرایش نهایی مقیاس مذکور دربردارنده ۲۵ گویه می‌باشد (۱۵ گویه به ابعاد مشت موضع و ۱۰ گویه به ابعاد منفی آن پرداخته‌اند). میزان پایایی ابزار فوق (۱۲۸ داوطلب و ۲۵ گویه) با توجه به آماره آلفا کرونباخ ۰/۸۶۹، گزارش شده است. هدف نیکل در مطالعه دوم آزمون و بازآزمایی پایایی مقیاس مورد نظر بوده است. در مطالعه دوم ۵۸ دانشجو (۲۸ پسر و ۳ دختر) پرسشنامه‌ها را تکمیل نمودند و در فاصله یک ماه مجددأ به تکمیل مقیاس مورد نظر اقدام کردند که ضریب همبستگی مقیاس مورد توجه ۰/۸۳۷ به طور معناداری محاسبه شده است. هدف نیکل در مطالعه سوم، آزمون روایی مقیاس خودساخته بوده است که ۱۱۶ دانشجو پرسشنامه‌های تحقیق را تکمیل نمودند (۱۵ پسر و ۹۵ دختر و جنسیت ۶ نفر آنها مشخص نشده است) جهت روایی سازه، مقیاس نگرشاهی رفتار مساعدت با مقیاس خودگزارشی نوع دوستی (SRA) و پرسشنامه جهتگیری مساعدت (HOQ) و شاخص فعالیت میان فردی (IRI)^۷ مورد بررسی قرار

1- Receptive giving

2- Inner sustaining

3- Selfish

4- Nicell (1998)

5- Nikle

6- The Helping Attitude Scale (HAS)

7- Interpersonal Reactivity Index (IRI), Smith(1980)

گرفت. نتایج تحقیق نشان داد که ضریب همبستگی مقیاس نگرشهای مساعدت با مقیاس نوع دعوستی (SRA) معنادار می باشد ($t=0/403$). علاوه بر آن، مقیاس مذکور رابطه معناداری با شاخص فعالیت میان فردی (IRI) داشته است ($t=0/362$). همچنین روابط معناداری مقیاس مورد نظر با چهار پاره مقیاس شاخص فعالیت میان فردی (IRI) وجود داشته است. نکته آخر آنکه همبستگی مثبت و معناداری نیز در میان نیز مقیاس خودساخته با پرسشنامه جهتگیری مساعدت (HOQ) گزارش شده است ($t=0/434$). اگر چه مقیاس خودساخته با یکی از پاره مقیاسهای جهتگیری مساعدت (پاره مقیاس گذشت پذیرنده) رابطه معنا دار نداشته است، ولیکن با سه پاره مقیاس دیگر جهتگیری مساعدت (نوع دعوستی، متحمل شدن درونی و خودخواهی) روابط معناداری داشته است؛ به گونه ای که نگرش مساعدتی، رابطه مثبت با نوع دعوستی داشته؛ در حالی که نگرشهای مساعدتی، با متحمل شدن درونی و خودخواهی رابطه منفی دارند. در مطالعه چهارم توجه نیکل به آزمون روایی مقیاس خودساخته اش بوده است. در مطالعه فوق پرسشنامه نگرشهای مساعدتی در میان ۱۰۶ داوطلب (۲۵ مرد، ۷۹ زن و جنسیت ۲ داوطلب نامعلوم بوده است) توزیع گردید که علاوه بر مقیاس مورد نظر، داوطلبان، سه پرسشنامه مربوط به مقیاس مسئولیت اجتماعی (SRS)¹ و مقیاس جهانی انصاف (عدل) (JWS)² و مقیاس کنترل درونی بیرونی³ را تکمیل کردند و مقیاس نگرشهای مساعدتی روابط معناداری با سه مقیاس مورد نظر داشته است (به ترتیب $t=0/544$ و $t=0/261$ و $t=0/234$). نتیجه آنکه در مجموع چهار مطالعه انجام شده، میانگین نمره مقیاس ۲۵ گویه ای ۹۷/۵۵۹ و انحراف معیار ۱۰/۰۴۷ گزارش شده است ($N=408$). همچنین تفاوت معناداری در میان نگرش مردان و زنان (به نفع زنان) مشاهده شده است (میانگین نمره مقیاس حذف مردان

1- Social Responsibility scale (SRS) , Berkowitz and Daniels(1964)

2- Just world scale (JWS) Rubin and Peplau(1975)

3- Internal - external locus of control Scale,Rotler(1966)

۹۲/۴۲۶ و زنان ۹۹/۷۹۳ گزارش شده است) آمار آزمودن: ۷/۱۲۱ و با سطح معناداری تفاوت معتبر بوده است.

نتیجه نهایی گزارش نیکل (۱۹۹۸) نشانگر آن بوده که مقیاس ساخته شده به طور معتبری می‌تواند نگرشهای مثبت و منفی افراد درخصوص مساعدت و کمک رساندن به دیگران را مورد سنجش قرار دهد. چهار مطالعه انجام شده نیکل گویای آن است که مقیاس خودساخته، دارای پایایی و روایی معتبر بوده است.

جدول ۱) نتایج آمار توصیفی چهار مطالعه نیکل در خصوص «مقیاس نگرشهای مساعدت گونه»

آماره های توصیفی	مطالعه اول	مطالعه دوم	مطالعه سوم	مطالعه چهارم	کل
تعداد داوطلبان	۱۲۸	۵۸	۱۱۶	۱۰۶	۴۰۸
میانگین	۹۴/۲۵	۹۷/۱۵۵	۹۹/۳۷۱	۹۹/۷۹۲	۹۷/۰۵۹
انحراف معیار	۱۱/۰۴۳	۹/۴۹۸	۸/۹۳۱	۹/۲۵۴	۱۰/۰۴۷
حداقل	۴۲	۷۸	۶۹	۷۴	۴۲
حداکثر	۱۱۶	۱۱۸	۱۱۷	۱۲۲	۱۲۲

منبع: نیکل، ۱۹۹۸.

البته نیکل در گزارش دیگری (۱۹۹۸) در خصوص مقیاس مورد نظر متکی بر ۲۰ گویه به این نتیجه رسیده که میانگین نمره مقیاس، ۷۹/۵۶ و انحراف معیار آن، ۸/۷۲۶ و دامنه نمرات مقیاس، ۹۷-۳۲ بوده است و میزان پایایی در یکی از تحقیقات ($N=58$) از طریق آزمون مجدد (به فاصله یک ماه اجرای مجدد مقیاس) ۰/۸۴۷، گزارش شده است. نمره مقیاس مذکور میان مردان و زنان به ترتیب ۷۵/۱۷۲ و ۸۱/۴۵۵ می‌باشد و آمار آزمون t گویای آن است که میزان نگرش زنان نسبت به مردان در خصوص مساعدت و یاری رساندن به دیگران بیشتر و این تفاوت معنادار است ($t=6/546$ و $sig=0/001$).

چارچوب روش تحقیق

روش تحقیق حاضر، از نوع پیمایشی و ابزار جمع آوری اطلاعات، پرسشنامه استاندارد است. ابزار تحقیق، «مقیاس نگرشهای مساعدت» (HAS) از گری، اس. نیکل (۱۹۹۸) می باشد. ابزار فوق به مجموع نگرشها، احساسات و رفتارهای داوطلبان در زمینه یاری و مساعدت نمودن به دیگران توجه دارد که بر اساس طیف لیکرت طراحی شده و در بردارنده ۲۰ گویه می باشد. پایایی ابزار پژوهش با توجه به آماره آزمون آلفا کرونباخ با ۰/۲۰ گویه و ۰/۲۴ داوطلب به میزان ۰/۸۲۴ گزارش شده است و پایایی ابزار میان پسران و دختران به ترتیب ۰/۸۲۶ و ۰/۸۰۵ بوده است. آماره مذکور با حذف هر گویه و ضرایب همبستگی هر گویه با کل مقیاس در جدول ۲ آمده است.

جامعه آماری، کلیه دانشجویان دانشگاه های دولتی (اصفهان) و آزاد اسلامی (شهر علامه مجلسی) می باشد و نمونه آماری، ۱۰۰ دانشجوی دختر دانشگاه اصفهان و ۱۰۰ دانشجوی پسر دانشگاه آزاد اسلامی شهر علامه مجلسی و روش نمونه گیری به صورت تصادفی ساده در نظر گرفته شده است. داده های تحقیق پس از جمع آوری با استفاده از برنامه کامپیوتري SPSS، کدبندی و دسته بندی گردیده است. روش های آماری پژوهش شامل آماره های توصیفی، تحلیل عاملی، ضرایب همبستگی پیرسون، آماره آزمون آمی باشد.

لازم به تذکر است که نیکل در طراحی و ساخت مقیاس مورد نظر، گویه ها را به گونه ای دسته بندی کرده است که برخی از آنها جهت مثبت و برخی دیگر جهت منفی نگرشهای نسبت به مساعدت نمودن به دیگران را مورد سنجش قرار می دهد. گویه های مثبت، شامل گویه های ۰۳ و ۰۴ و ۰۷ و ۰۹ و ۱۰ و ۱۲ و ۱۳ و ۱۵ و ۱۶ و ۱۷ و ۲۰ و گویه های منفی، شامل گویه های ۱۸ و ۱۹ و ۱۱ و ۱۰ و ۰۳ می باشد. از آنجا که مرز ۰/۳۰ برای قبولی

بارهای عاملی پذیرفته شده است، در تحلیل عاملی، حداقل قبولی بارهای عامل گویه‌های مقیاس $\alpha/30$ لحاظ شده است. (کلاین، ۱۳۸۰ و کیم و مولر، ۱۳۷۸).

تحلیل عاملی نشانگر آن است که ۲۰ گویه مقیاس، در دو عامل قابل تقلیل است: عامل اول، شامل گویه‌هایی است که جهت مثبت موضوع را می‌سنجدیده‌اند و عامل دوم همان گویه‌هایی است که از آغاز ساخت و طراحی مقیاس، به عنوان گویه‌هایی که جهت منفی میزان رفتار مساعدتی را می‌سنجدیده، تعریف شده است و یافته‌های مذکور معرف روایی محتوای ابزار تحقیق می‌باشد. مقدار ویژه عامل اول و عامل دوم به ترتیب $1/545$ و $1/545$ می‌باشد و عامل اول $26/11$ درصد، تغییرات ۱۴ گویه مثبت مقیاس را تبیین می‌نماید و عامل دوم $7/72$ درصد، تغییرات ۶ گویه جهت منفی مقیاس را تبیین می‌کند. با توجه به سابقه تحقیق می‌توان عامل اول را نوععدوستی و عامل دوم را خودخواهی تعریف کرد. (جدول ۳)

جدول ۲) پایایی مقیاس نگرش مساعدتی با توجه به آماره آلفا کرونباخ

گویه	ضریب همبستگی گویه با کل مقیاس	پایایی مقیاس با حذف گویه	گویه	ضریب همبستگی گویه با کل مقیاس	پایایی مقیاس با حذف گویه
۱	$0/3395$	$0/821$	۱۱	$0/4738$	$0/814$
۲	$0/4871$	$0/815$	۱۲	$0/4733$	$0/816$
۳	$0/2853$	$0/823$	۱۳	$0/5231$	$0/811$
۴	$0/3980$	$0/819$	۱۴	$0/5063$	$0/814$
۵	$0/3038$	$0/825$	۱۵	$0/6575$	$0/808$
۶	$0/4164$	$0/818$	۱۶	$0/3514$	$0/821$
۷	$0/5149$	$0/815$	۱۷	$0/3164$	$0/825$
۸	$0/3373$	$0/822$	۱۸	$0/3113$	$0/824$
۹	$0/3052$	$0/822$	۱۹	$0/2758$	$0/825$
۱۰	$0/4874$	$0/813$	۲۰	$0/5351$	$0/813$

N of items=20

N of cases=200

Alpha= 0/8262

جدول ۳) بارهای عاملی گویه های مقیاس نگرشهای مساعدتی پس از چرخش
واریماکس

عامل دوم	عامل اول	عامل دوم	عامل اول	عامل دوم	گویه
	۰/۴۵۷		۱۷		۱۴
	۰/۴۳۱		۳		۱۵
	۰/۴۰۱		۷		۴
	۰/۳۶۳		۹		۱۰
۰/۶۵۳			۵		۶
۰/۶۴۹			۸		۱۶
۰/۶۴۲			۱		۲
۰/۵۲۵			۱۱		۲۰
۰/۴۲۶			۱۸		۱۲
۰/۳۸۴			۱۹		۱۳
۷/۷۲۳	۲۶/۱۱۶	درصد واریانس تبیین شده	۱/۰۴۵	۵/۲۲۳	مقدار ویژه

شاخص آماری KMO از نظر آماری دارای سطح معنادار بسیار معتبر می باشد (۰/۸۴۷) و معرف آن است که تحلیل عاملی در خصوص ۲۰ گویه مقیاس از نظر آماری قابل اجرا می باشد. آمار دیگر که گویای مناسب بدون مدل تحلیل عاملی می باشد، «دترمینان ماتریس»^۱ ضرایب همبستگی است. هر چه این مقدار کمتر باشد، تجزیه و

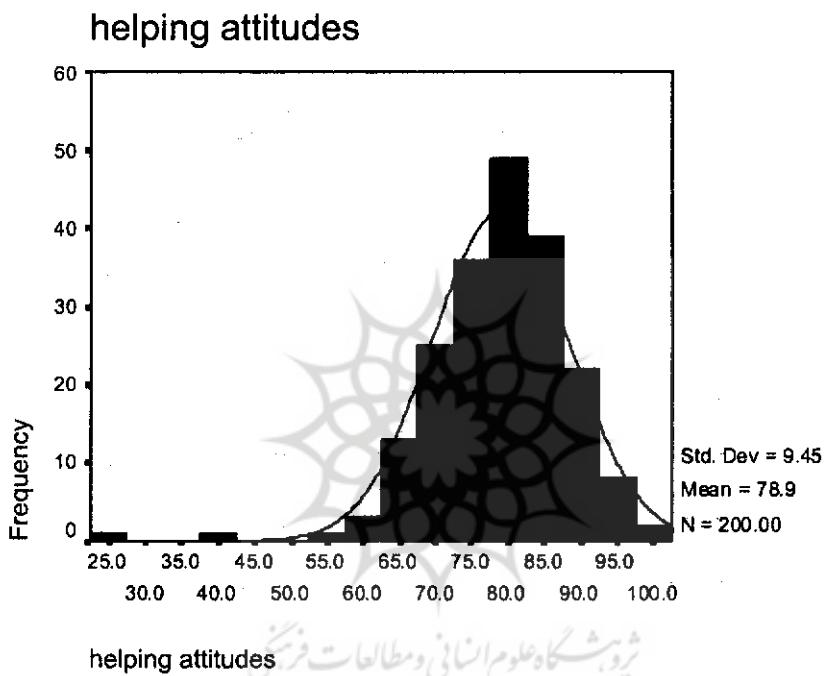
تحلیل عاملها معتبرتر خواهد بود. مقدار ترمینان مقیاس تحقیق برابر با $0/000786$ محاسبه شده که گویای معتبر بودن تحلیل عاملی در خصوص 20 گویه است. آمار سوم، آزمون کرویت است که به آزمون فرض ماتریس واحد بودن ماتریس ضرایب همبستگی اشاره می کند. محاسبات آماری معرف آن است که آزمون کرویت بارتلت^۱ به میزان $927/93$ به دست آمده و از سطح معنا دار بالایی برخوردار است ($\sin=0/000$)؛ لذا مدل تحلیل عاملی تحقیق، مدل مطلوبی از نظر آماری تلقی می شود.

یافته های تحقیق

یافته ها باز گو کننده آن است که میانگین و انحراف معیار سن داوطلبان به ترتیب $21/49$ سال و $2/15$ محاسبه شده و میانگین سن داوطلبان پسر و دختر به ترتیب $22/06$ سال و $20/92$ سال به دست آمده است.

داده های پژوهش معرف آن است که میانگین نمره داوطلبان در خصوص مقیاس و ابزار تحقیق $78/87$ و انحراف معیار $9/45$ بوده است. به تفکیک جنس، یافته ها گویای آن است که میانگین نمره پسران و دختران به ترتیب $76/74$ و $81/01$ می باشد و انحراف معیار مقیاس پسران و دختران به ترتیب $9/87$ و $8/53$ است. دامنه نمرات مقیاس در کل داوطلبان $25-99$ می باشد (جدول ۴). آماره های توصیفی گویه های ابزار تحقیق (20 گویه) در جدول شماره 5 گزارش شده است. داده ها باز گو کننده آن است که میانگین گویه های 10 بیش از 2 محاسبه شده و میانگین گویه های $18, 17, 16, 15, 8, 1, 19$ بالای عدد 3 به دست آمده و مابقی 12 گویه دارای میانگین بالای 4 گزارش شده است.

شاخص آماره آزمون کولموگروف اسمیرنف به مقدار ۱/۰۰۳ محاسبه شده است و اعتبار آن ۰/۲۶۷ می باشد که معرف آن است که نگرشهای مساعدت گونه، دارای توزیع نرمال می باشد. نمودار توزیع نرمال نگرشهای مساعدتی درنمودار ۱ نمایش داده می شود.

نمودار ۱) توزیع نرمال نگرشهای مساعدت گونه دانشجویان

جدول ۴) آمارهای توصیفی مقیاس نگرشهای مساعدت

تعداد	میانگین	انحراف معیار	حداکثر	حداقل
۱۰۰	۷۸/۷۴	۹/۸۷۹۷	۹۹	۲۵
۱۰۰	۸۱/۰۱	۸/۰۳۲۲	۹۸	۴۱
۲۰۰	۷۸/۸۷	۹/۴۵۲۸	۹۹	۲۵
کل				

جدول (۵) آماره های توصیفی گویه های ابزار تحقیق

انحراف معیار	میانگین	گویه	انحراف معیار	میانگین	گویه
۰/۹۸	۴/۱۷	۱۱	۱/۰۶	۳/۹۶	۱
۰/۷۸	۴/۳۱	۱۲	۰/۷۶	۴/۴۲	۲
۱/۱۱	۴/۱۸	۱۳	۰/۷۶	۴/۳۹	۳
۰/۸۳	۴/۰۳	۱۴	۰/۷۷	۴/۲۹	۴
۰/۷۹	۴/۳۱	۱۵	۱/۲۵	۳/۴	۵
۱/۱۷	۳/۱	۱۶	۰/۸۵	۴/۰۶	۶
۱/۲۹	۳/۲۳	۱۷	۰/۷۱	۴/۳۴	۷
۱/۱۷	۳/۷۴	۱۸	۱/۰۷	۳/۸۱	۸
۱/۱۴	۳/۳۱	۱۹	۰/۸۳	۴/۱۱	۹
۰/۷۶	۴/۴۷	۲۰	۱/۰۷	۲/۳	۱۰

یافته های پژوهش نشان می دهد که میزان نگرشهای مساعدت گونه داوطلبان پسر و دختر به صورت جداگانه به میزان زیاد ارزیابی شده است. نگرشهای مساعدتی ۶۵ درصد پسران و ۵۶ درصد دختران در سطح زیاد می باشد. ۲۲ درصد پسران و ۳۸ درصد دختران، میزان نگرشهای مساعدت گونه خود را به میزان خیلی زیاد ابراز نموده اند. داده های توصیفی معرف تفاوت نگرشهای افراد به نفع دختران می باشد و داوطلبان دختر نگرشهای مساعدت گونه بیشتری نسبت به پسران از خود نشان داده اند (جدول ۶).

جدول ۶) میزان سطوح نگرش‌های مساعدت به تفکیک جنس

جنس/سطوح نگرش	خیلی زیاد	خیلی کم	متوسط	زیاد	کم	خیلی کم
پسران	۲۲	۶۵	۱۲	۱	۰	
دختران	۳۸	۵۶	۵	۱	۰	
کل	۶۰	۱۲۱	۱۷	۲	۰	

یافته های پژوهش معرف آن است که تفاوت معناداری به نفع دختران دانشجو در خصوص نگرش‌های مربوط به باری و مساعدت نمودن به دیگران وجود دارد. آماره آزمون t ، $3/271$ گزارش شده است که به طور معناداری تفاوت وجود دارد ($.001 < \text{sig}$) (جدول شماره ۷).

جدول ۷) نتایج آمار آزمون t در خصوص مقیاس نگرش‌های مساعدت

گروه های تحقیق	میانگین	اتحراف معیار	آمار آزمون t	اعتبار آزمون t
پسران	۷۶/۷۴	۹/۸۷	$3/271$	$0/001$
دختران	۸۱/۰۱	۸/۵۳		

تحلیل عاملی

با توجه به توضیحات پیشین در چارچوب روش تحقیق، داده ها معرف آن بوده است که بیست گوییه مقیاس در دو عامل قابل تقلیل است و قرار گرفتن گوییه های مقیاس در درون دو عامل در راستای ساخت و طراحی مقیاس می باشد؛ لذا عامل اول به بعد مثبت رفتار مساعدت گونه می پردازد که به لحاظ سابقه می توان عامل اول را «نوعدوستی»^۱ نامید؛ عامل دوم به بعد منفی رفتار مساعدت گونه اشاره دارد که می توان آن را خودخواهی^۲ نام نهاد. چنانچه اشاره شد «پرسشنامه جهتگیری مساعدت» (HOQ) (۱۹۸۶)

به ابعاد چهارگانه رفتار مساعدتی شامل نوع دوستی، گذشت پذیرنده، متحمل شدن درونی و خودخواهی می پردازد که دو بعد اول به جهتگیریهای مثبت و دو بعد دیگر به جهتگیریهای منفی رفتار مساعدتی توجه داشته است (جدول ۳).

تحلیل همبستگی

در تحلیل عاملی که ابزار تحقیق شامل دو بعد مثبت و منفی نگرش مساعدتی بود، داده های تحقیق معرف آن است که نگرش مساعدتی روابط معناداری با دو بعد نوع دوستی و خودخواهی دارد؛ ولی این رابطه درخصوص نوع دوستی مثبت گزارش شده و درخصوص نگرش خودخواهی منفی محاسبه گردیده است.

جدول ۸) ماتریس همبستگی دو بعد و کل نگرش مساعدت گونه

نگرش خودخواهی	نگرش نوع دوستی	
-۰/۷۵۷ $P=0/000$	۰/۹۲۳ $P=0/000$	نگرش مساعدتی
-۰/۴۶۹ $P=0/000$	۱	نگرش نوع دوستانه

بحث و نتیجه گیری

یکی از حوزه های کاربردی جامعه شناسی، به شناخت و حل مسائل فردی، گروهی و اجتماعی افراد جامعه توجه دارد که بعد حرفة ای آن را مددکاری اجتماعی گویند. با افزایش و گسترش تغییرات اجتماعی در حوزه های متعدد جامعه و بروز مسائل متعدد، شاهد نیازمندی حل مشکلات افراد جامعه می باشیم و این نیاز با گذشت زمان کاهش

نیافته، بلکه بر شکل و نوع آن نیز افزوده شده است. جامعه‌شناسان علاوه بر بعد حرفه‌ای، بر شناخت ماهیت و چگونگی روابط بین فردی و اجتماعی افراد جامعه تکیه دارند. زمینه فرهنگی مهم عملی شدن اهداف مددکاری اجتماعی زمانی تحقق می‌یابد که روابط اجتماعی مناسبی در راستای کمک رساندن افراد به یکدیگر وجود داشته باشد. فرایند حرفه‌ای مددکاری اجتماعی، زمانی عملی می‌شود که نگرشهای مساعدت‌گونه بین افراد مناسب و اصلاح شده باشد و از نظر فرهنگی، شرایط مناسبی برای همیاری در بین افراد جامعه حکم‌فرما شده باشد. بخشی از چگونگی تحقق رسالت مددکاری اجتماعی، اختصاص به آن دارد که کارشناسان اجتماعی میزان و چگونگی روابط اجتماعی بین افراد در راستای مساعدت نمودن به یکدیگر را مورد سنجش قرار دهند تا تلاشهای آنها متمرث ثمر و اثربخش باشد. نگرشهای مساعدت‌گونه اجتماعی افراد جامعه، نقش قابل توجهی در نظام مددکاری اجتماعی ایفا می‌نمایند. نگرشهای اجتماعی مساعدت‌گونه، زمینه‌ای مناسب برای حل مسائل و مشکلات بین افراد می‌باشد و موجب افزایش روحیه همدلی، تشریک مساعی و تعاون می‌گردد، و نیز میزان اثربخشی فعالیتهای حرفه‌ای مددکاری اجتماعی را افزایش می‌دهد. تا زمانی که روابط اجتماعی بین افراد به گونه‌ای است که در موقعیتهای اجتماعی به یکدیگر کمک نمی‌کنند و روحیه تشریک مساعی و همدلی و همیاری ندارند، فعالیتهای حرفه‌ای مددکاری اجتماعی نیز تحقق نمی‌یابد. نگرشهای مساعدت‌گونه (بعد روانشناسی اجتماعی) و مددکاری اجتماعی (بعد جامعه‌شناسی) در راستای شناخت و حل مشکلات افراد، مکمل یکدیگر تلقی می‌شود.

از آنجا که لازمه تحقق اهداف مددکاری اجتماعی، وجود شرایط رفتاری و نگرشی در زمینه همیاری و کمک رساندن به یکدیگر می‌باشد، پژوهش حاضر سعی در سنجش و اندازه‌گیری نگرشهای مساعدت‌گونه افراد در زمینه کمک رساندن به دیگران داشته است و در این جهت مقیاسی استاندارد برگزیده شد و جهت آزمون و اعتباریابی آن،

پژوهشی پیمایشی میان دویست دانشجوی دختر و پسر با استفاده از ابزار استاندارد نیکل (۱۹۹۸) انجام گردید:

۱. مقیاس نگرشهای مساعدت (HAS) در تحقیق حاضر از پایابی معترض برخوردار بوده است ($\alpha=0.824$) و میزان بیست گویه آن با تحقیقات نیکل (۱۹۹۸) همخوانی دارد. علاوه بر آن نگرشهای مساعدت گونه دارای توزیع نرمال بوده اند.
۲. تحلیل عاملی، معرف روایی سازه ابزار تحقیق بوده است.
۳. میانگین نمرات داوطلبان در تحقیق حاضر در راستای تحقیقات نیکل می باشد (در تحقیق حاضر و گزارش نیکل به ترتیب $78/87$ و $79/56$ بوده است).
۴. در راستای نتایج تحقیقات نیکل (۱۹۹۸) پژوهش حاضر نیز معرف آن بوده که نگرشهای داوطلب در زمینه تمایل به کمک نمودن به دیگران (با ۲۰ گویه) به نفع دختران بوده است و تفاوت نگرش میان دختران و پسران معنادار می باشد.
۵. در راستای نتایج تحقیقات نیکل (۱۹۹۸)، میانگین نمرات داوطلبان دختر و پسر با تحقیق حاضر همخوانی دارد. میانگین نمرات دختران و پسران در تحقیق نیکل با ۲۰۰ گویه به ترتیب $81/45$ و $75/17$ بوده است و نمرات داوطلبان دختر و پسر در پژوهش حاضر با ۲۰ گویه به ترتیب $81/01$ و $76/74$ می باشد.
۶. از آنجا که ساخت مقیاس توسط نیکل به گونه ای بوده است که ۶ گویه به بعد منفی و ۱۴ گویه به سنجش بعد مثبت نگرش مساعدتی می پردازد، تحلیل عاملی به گونه ای بوده است که گویه های مثبت در عامل اول و گویه های منفی در عامل دوم قابل تقلیل است؛ لذا عامل اول را می توان نوع دوستی و عامل دوم را می توان خودخواهی نام نهاد که پاره مقیاسهای فوق در راستای پاره مقیاسهای «پرسشنامه جهتگیری مساعدت» HOQ می باشد.

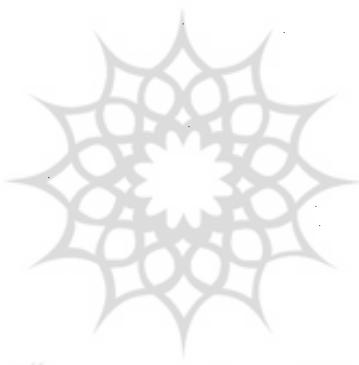
منابع فارسی

- سارویانی، باقر؛ دایرة المعارف علوم اجتماعی؛ تهران: انتشارات کیهان، ۱۳۷۰.
- شیخی، محمدتقی؛ مددکاری اجتماعی و جامعه شناسی مسائل اجتماعی؛ تهران: انتشارات ققنوس، ۱۳۷۳.
- کلاین، بل؛ راهنمای آسان تحلیل عاملی؛ ترجمه سید جلال الدین صدرالسادات و اصغر مریانی؛ تهران: انتشارات سمت، ۱۳۸۰.
- کیم، جا آن و چارلزو، مولر؛ کاربرد تحلیل عاملی در پژوهش اجتماعی؛ ترجمه مسعود کوثری؛ تهران: انتشارات سلمان، ۱۳۷۸.

منابع انگلیسی

- Batson, C.D (1991) . *The altruism Question: Toward a social psychological answer*. Hillsdale , NJ; Lawrence Erlbaum.
- Bekker, R.(?) *Individual and situational Determinants of prosocial behavior*:<http://www.fss.uu.nl/soc/homes/bekkers/now.htm>
- Darley and Batson. (1973) *situational and Dispositional variables in helping behavior*. <http://homesprintmail.com/~dtroot/psych/helping.htm>.
- Nickell, S.G (1998) . *The Helping Attitude scale* . paper presented at 106 th Annual convention of the American psychological Association at san Francisco
- Romer, D.G ruder.C.L and Lizzadro. T. (1986) . *A person. Situation approach to altruistic behavior*. *Journal of personality and social psychology*, 51(5), 8101-102
- The Environment Dimensions of Altruism and prosocial behavior:* <http://www.Uwm.Edu/people/voss/spec/altruism 001.htm>
- Skidmore,A.Rex and M,G,Thackeray and O,W,Farley(2000),"Introduction to Social Work",Prentice-Hall International Editions.

پژوهشکاه علوم انسانی
دانشگاه فردیس
پرتاب جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی